

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGFEEST TENHEMELOPNEMING VAN MARIA

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Eucharistieviering aan de vooravond, 14 augustus 2014, 17 u**

Broeders en zusters,

Maria Tenhemelopneming is een feestelijke dag voor Antwerpen. Vandaag en morgen vieren we het patroonsfeest van de Stad en van het Bisdome Antwerpen, het patroonsfeest ook van de Kathedraal en van het Kathedraalkapittel van Antwerpen. We hebben het beeld van Onze-Lieve-Vrouw in een feestelijke processie vooraan geplaatst. Voor deze viering heeft Maria opnieuw haar mooiste gewaad aan: niet het gewaad van het eenvoudige meisje uit Nazareth, niet het gewaad dat ze droeg bij de geboorte van Jezus in Bethlehem, niet het gewaad dat ze aanhad onder het kruis in Jeruzalem, maar het feestelijke gewaad waarmee Jezus haar bekleedde in zijn heerlijkheid. Zulk een mooi en duur gewaad heeft Maria nooit gehad in haar bescheiden kleerkast. Het is letterlijk en figuurlijk een gewaad boven haar stand. Toch is het haar gewaad, gesneden op de maat van haar unieke persoon.

In onze kathedraal prijken tal van schilderijen waarop Maria te zien is, telkens in een andere houding en met een andere gelaatsuitdrukking. We zien haar in stil gebed bij de begroeting van de Engel en de ontvangenis van haar Zoon. We zien haar op Kerstmis, vol aandacht en zorg voor haar pasgeboren kind. We zien haar op de bruiloft van Kana, terwijl ze bij Jezus ten beste spreekt voor het huwelijkspaar van wie de wijn opraakt. We zien haar met getrokken gelaat en vol verdriet onder het kruis, bij de kruisverheffing en bij de kruisafname van Jezus. We zien haar in de kring van de apostelen, terwijl ze samen met hen wacht en bidt om de komst van de heilige Geest. Telkens zit of staat Maria er bescheiden bij. Telkens heeft ze een dienende rol. Ze verdwijnt achter de schouders van de anderen. Het enige schilderij waarop Maria haar stille ingetogenheid laat varen en zelf in beweging komt, is dat van de Tenhemelopneming, zoals Rubens het schilderde. Alles in dat schilderij gaat over Maria: hoe zij wordt opgenomen in de heerlijkheid van de hemel, terwijl de apostelen vol verwondering naar haar opzien en engelen haar enthousiast begeleiden. En toch: nog steeds kijkt Maria op dat schilderij niet naar zichzelf. Haar blik is omhoog gericht, naar het licht dat haar van bovenaf wenkt en naar de hemelse ontmoeting die haar te wachten staat, de ontmoeting met haar verheerlijkte Zoon.

Broeders en zusters, wij kunnen ons leven wel afwerken, maar niet voltooien. We kunnen ons leven inderdaad afwerken: alles afwerken waaraan we begonnen zijn. We kunnen onze beroepsloopbaan afwerken. We kunnen onze taak als ouder en grootouder afwerken. We kunnen onze roeping of onze maatschappelijke verantwoordelijkheid afwerken. We kunnen onze zaken afwerken, zodat na onze dood alles goed geregeld is en over onze nalatenschap geen ruzie moet ontstaan. We kunnen zelfs een aantal conflicten en spanningen afwerken, en ons met elkaar verzoenen zolang er nog tijd is. Ik ben aan het sterfbed geweest van enkele mensen die dat gevoel hadden: dat ze alles hadden kunnen afwerken wat hun te doen stond. Ze hadden hun taak volbracht. Ze lieten geen onafgewerkte opdrachten achter. Wat dat betreft, konden zij gerust sterven. Toch keken zij vol verwachting naar iets anders uit, naar iets wat ze zelf niet konden afwerken. Ze verlangden naar de voltooiing van hun leven in een ander huis, in het huis van de Vader.

De voltooiing van ons leven kunnen we inderdaad niet aan onszelf voltrekken. We kunnen haar alleen ontvangen, boven onszelf en boven ons aardse leven uit. Trouwens, hoe armzalig zou de voltooiing van ons leven niet zijn, als wij haar zelf moesten maken! Ze zou niet uitsteken boven de laatste afwerking van ons leven. Neen, de voltooiing van ons leven heeft een andere en veel grotere maat. Ze overstijgt onze eigen afwerking. We ontvangen haar van iemand wiens heerlijkheid zoveel groter is dan de onze. We ontvangen haar van de verrezen Heer. Hij laat ons delen in de heerlijkheid van zijn opstanding uit de dood en in de oneindige liefde van God. Niet vroeger dan bij Hem en door Hem kan de volle schoonheid en waardigheid van ons leven aan het licht komen.

Vandaag nodigt Maria ons uit om samen omhoog te kijken naar het licht dat ons van bovenaf tegemoet komt en naar de ontmoeting die ons daar wacht. Waar zij is, daar zullen wij eens mogen volgen. Al houden vele zorgen ons bezig, al weegt het dagelijkse leven soms zwaarder dan we kunnen dragen, al weten we niet altijd blijf met onszelf, we weten dat we onderweg zijn naar de voltooiing die God voor ons heeft bereid. Samen met Maria mogen we omhoog kijken. Vandaag en morgen zullen vele gelovigen in de kathedraal komen bidden bij het beeld van Maria en er een kaarsje ontsteken. Sommigen uit gewoonte en met overtuiging, anderen met aarzeling en een klein hartje. Wie we ook zijn, allen mogen we ons gebed toevertrouwen aan de voorspraak van Maria. We mogen ons tot haar richten als Moeder van de Kerk en als Moeder van de gelovigen. In haar nabijheid kunnen we enkel groeien als kinderen van God en als leerlingen van Jezus. Zij gaat met ons mee door het leven, de lange weg van afwerking naar voltooiing.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen